

Under Nr. 184 er der et lille Ændringsforslag, stillet af et Mindretal, om at nedsætte Bestyrelsesudgifterne i Grønland med 4,000 Kr. Jeg maa sige, at er Grønland en fjern og lidet kendt Del af Danmark, som det er vanskeligt at trænge ind i, saa er man dog ikke saa absolut afskaaren fra Adgang til at lære Grønland at kende og trænge ind i grønlandske Forhold, som man er afskaaren fra nogen som helst Forstaaelse af, hvad det grønlandske Budget, der forelægges den danske Rigsdag, betyder. At læse Anmærkningerne til det grønlandske Budget paa Finanslovsforslaget igennem, er fuldkommen som at stirre paa en Væg. Der er absolut intet i det alt sammen, der er til at trænge igennem. Ikke et levende. Muk af det kan man forstaa. Der er ikke en eneste Oplysning af Værdi. Naar man har læst det hele igennem, er man akkurat lige saa klog, som da man begyndte. Man er kun een Erfaring rigere, nemlig den, at man har spildt en Times Tid fuldkommen ørkesløst med at læse dette igennem. Det synes imidlertid at være saa, at man vil oprette et nyt Embede paa Grønland, som kræver en Merudgift af 4,000 Kr. Da vi nu for Tiden ere inde i en Sparsommelighedsperiode, og da det er bebudet allerede før Jul, at der meget snart vil blive forelagt et Lovforslag her i Tinget om en Omordning af de grønlandske Administrationsforhold, forekommer det et Mindretal i Finansudvalget mindre vel betænkt pludselig at oprette et nyt Embede, inden man har set, hvordan det hele skal omordnes, og derfor have vi med meget Besvær piller disse 4,000 Kr. ud af dette Budget og stillet Ændringsforslag om at spare dem.

I Betænkningens Nr. 98 omtales Fagskolerne; jeg skal med Hensyn til disse sige, at mine nærmeste Meningsfæller og jeg ikke kunne være med til aldeles ubetinget at stemme Tilskuddet ud til alle de Fagskoler, der hidtil have faaet Tilskud. Der maa efter min Mening sondres mellem de Fagskoler, der efter hele deres Karakter behøve og ere værdige til at faa Tilskud, og paa den anden Side de andre, der maaske ikke behøve det. Jeg haaber, at der skal komme en Ordning herpaa inden Finanslovsforslagets tredie Behandling, men være med til at stemme dem alle sammen ned kan jeg, som sagt, ikke.

I Nr. 111 i Betænkningen staar der, at der ved Samraad er forhandlet om Regulering af Tilskud til de forskellige Redningshjem for Drankere. Dette hænger

sammen med Arbejdet i sin Tid i den saakaldte Ædruelighedskommission, hvor vi drøftede denne Sag indgaaende, og hvor der i Kommissionen var Enighed om, at den Maade, hvorpaa Statens Tilskud til disse Drankerasyler bleve givne, ikke var hensigtsmæssig, idet det var ret vilkaarligt, hvilke Redningshjem der fik forholdsvis store, og hvilke der fik forholdsvis smaa Beløb, og da nu i Aar disse Bevillinger ere tagne ud af Finanslovsforslaget, har jeg ikke kunnet finde mig tilfredsstillet med, at der bliver stillet Forslag om, at de blive indførte med samme Beløb, de have haft tidligere. Der bør mellem anden og tredie Behandling finde en Forhandling Sted mellem Ministeren og Finansudvalget, som kan føre til ikke blot, at der gives Tilskud til de forskellige Redningshjem, men ogsaa, at disse Tilskud blive fordelte saaledes, at hvert enkelt Hjem faar, hvad det efter sin Kvalitet og Virksomhed er værdigt til.

Jeg kommer saa til Nr. 22 i Betænkningen, hvor der staar, at Udvalget forbeholder sig sin Stilling med Hensyn til Nedlæggelse af Postmesterembederne i Hjallerup, Sønderho og Askeby. Jeg skal kort dvæle ved Postmesterembedet i Askeby paa den vestlige Del af Møen. Postmesteren der er død, og man paa tænker nu at inddrage dette Embede. Jeg tror, at det af Befolkningen vil blive følt som et meget stort Ubehag, hvis den herefter skal savne Ombæringen af Posten to Gange daglig, og jeg henstiller, at man ikke uden tvungende Nødvendighed gaar til denne Forringelse af Kaarene derovre.

Jeg behøver ikke at sige mange Ord om Ændringsforslagene under Nr. 6 og 7 med Hensyn til de københavnske Postbude. Dels fremhævede den meget ærede Ordfører (N. P. Jensen) ganske rigtigt, hvilket Standpunkt det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, indtager til denne Sag, dels vil min nære politiske Meningsfælle, det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen), udtale sig udførligt om dette Forhold. Der er stillet Forslag om at spare 10 Postbude i København. Vi gaa med til at spare de 6, som skulle beskæftiges med Avispost, men de 4, som skulle ombære Post, navnlig til Rigshospitalet, finde vi det ikke forsvarligt at stryge.

Med Hensyn til Uniformering og Beklædning af Postbudene er der paa Finanslovsforslaget stillet Forslag om at give 45,000 Kr. til de saakaldte røde Postbude og slet intet til Landpostbudene. Jeg tror, at naar man ordner dette Forhold